

بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و اقلام تعهدی اختیاری

معصومه بزرگر

کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه باهنر کرمان، کرمان، ایران.
Masoumeh.barzegar67@yahoo.com

شماره ۴۴ / ثالثین
دانشگاه باهنر کرمان
مددکاری و پژوهش
پژوهشی
۱۴۰۰ / مهر
۱۴۰۰ / مهر
۱۴۰۰ / مهر

چکیده

هدف این پژوهش مطالعه تاثیر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی بر کیفیت گزارشگری مالی و اقلام تعهدی اختیاری در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. قابلیت مقایسه باعث می‌شود که مدیران از شرکت‌های رقیب، روند صنعت و شرایط اقتصادی و همچنین تأثیر آن‌ها در شرکت آگاه‌تر شوند و منجر به افزایش کمیت و کیفیت کلی اطلاعات در مورد یک شرکت در صنعت می‌شود. جامعه آماری برای گردآوری متغیرها، شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بین سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۶ می‌باشد که از میان شرکت‌های بورسی در مجموع ۸۰ شرکت از طریق سیستماتیک به عنوان نمونه آماری انتخاب شده است. برای آزمون فرضیه‌ها از رگرسیون چند متغیره با داده‌های ترکیبی استفاده شده است. در راستای هدف پژوهش برای محاسبه متغیر قابلیت مقایسه از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) و برای محاسبه کیفیت گزارشگری از مدل فرانسیس و همکاران (۲۰۰۵) استفاده شده است. یافته‌های حاصل از پژوهش بیانگر این است که قابلیت مقایسه منجر به افزایش کیفیت صورت‌های مالی می‌شود بنابرین فرضیه اول پژوهش تایید می‌شود. نتایج آزمون فرضیه دوم نشان می‌دهد که اقلام تعهدی اختیاری بر بازده سهام تاثیر مستقیم دارد ولی سرمایه‌گذاران در هنگام قابلیت مقایسه به اقلام تعهدی اختیاری توجه‌ای نمی‌کنند و تاثیری بر سرمایه‌گذاری آنان و بازده سهام ندارد پس می‌توان گفت که فرضیه دوم پژوهش رد می‌شود.

واژگان کلیدی: قابلیت مقایسه، کیفیت گزارشگری مالی، اقلام تعهدی اختیاری، اقلام تعهدی غیر اختیاری.

مقدمه

براساس مفاهیم نظری گزارشگری مالی، قابلیت مقایسه جزء ویژگی‌های کیفی اطلاعات سودمند است. مطابق این ویژگی، صورت‌های مالی باید بتوانند این گزارش‌ها را طی دوره‌های مختلف مقایسه کنند تا بتوانند روند تغییرات در وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف پذیری مالی واحد تجاری را تشخیص دهند. آنان همچنین باید بتوانند صورت‌های مالی واحدهای تجاری مختلف را با یکدیگر مقایسه کرد، تا وضعیت و عملکرد مالی آن‌ها را نسبت به یکدیگر بسنجد (هیئت تدوین استانداردهای حسابداری، ۱۳۸۹).

صورت‌های مالی یکی از پایه‌های مهم اتخاذ تصمیمات منطقی به شمار می‌رود، لذا استفاده کنندگان باید در فرایند تصمیم‌گیری، پیش از بکارگیری گزارشگری مالی کیفیت آن را ارزیابی کنند. بالا بردن مستمر کیفیت گزارشگری مالی و اطلاعات ارائه شده از سوی حرفه، جزء ضروریات دنیای تجاری و حرفه‌های امروز به شمار می‌رود (حیدرپور، ۱۳۹۳). پژوهشگران از معیارهای گوناگونی برای اندازه‌گیری کیفیت استفاده کرده‌اند. ویژگی‌های نظری کیفیت سود، پایداری سود، کیفیت اقلام تمهدی، هموارسازی سود و سایر موارد به عنوان معیار اندازه‌گیری کیفیت اطلاعات حسابداری به صورت مکرر مورد استفاده قرار گرفته است.

افزایش قابلیت مقایسه می‌تواند محیط اطلاعات یک شرکت را به میزان قابل توجهی بهبود بخشد زیرا باعث افزایش کمیت و کیفیت کلی اطلاعات در مورد یک شرکت و سایر شرکت‌ها می‌شود. صورت‌های مالی سایر شرکت‌ها منبع مهمی از اطلاعات برای مدیران است زیرا قابلیت مقایسه بالاتر ممکن است باعث شود تا مدیران از رقبای شرکت، روند صنعت و شرایط اقتصادی و همچنین تاثیر آن‌ها بر شرکت آگاهتر شوند. این دانش توانایی مدیران را برای ارزیابی عملکرد شرکت و پیش‌بینی وقایع آینده تسهیل می‌کند تا آنجا که مدیران از اقلام تعهدی اختیاری برای نشان دادن عملکرد آتی و ارزش اقتصادی شرکت استفاده می‌کنند، احتمالاً عدم تقارن اطلاعات را در بازار سهام کاهش می‌دهد. اگر مدیران قادر به ارائه اطلاعات با کیفیت بالاتر باشند سرمایه‌گذاران می‌توانند از طریق مقایسه ارزش فعلی شرکت‌ها و میزان ریسک آن اقدام به تصمیم‌گیری‌های مالی نمایند.

قابلیت مقایسه صورت‌های مالی به مدیران کمک می‌کند محیط خود را بهتر درک کرده و با دقت برآوردها حسابداری را انجام دهنند در نتیجه باعث افزایش کیفیت گزارش‌های مالی می‌شود. یکی از معیارهای اندازه‌گیری کیفیت گزارشگری مالی، کیفیت اقلام تعهدی می‌باشد و سرمایه‌گذاران از طریق این معیار می‌توانند صورت‌های مالی را باهم مقایسه کرده و تصمیمات مالی را بهتر بگیرند. بنابراین در این پژوهش تاثیر قابلیت مقایسه بر کیفیت گزارشگری مالی و اقلام تعهدی اختیاری بررسی شده است.

پیشینه پژوهش پیشینه نظری

قابلیت مقایسه صورت‌های مالی

استفاده کنندگان از صورت‌های مالی باید بتوانند صورت‌های مالی واحد تجاری را طی زمان برای تشخیص روند تغییرها در وضعیت مالی، عملکرد مالی و انعطاف‌پذیری مالی واحد تجاری مقایسه کنند. دیفرانکو و همکاران (۲۰۱۱) دو تعریف از قابلیت مقایسه صورت‌های مالی ارایه نمودند تعریف نخست چنین است:

دو شرکت سیستم حسابداری قابل مقایسه دارند چنانچه برای مجموعه‌ای مفروض از رویدادهای اقتصادی، صورت‌های مالی مشابهی تهیه کنند.

تعریف مفهومی دوم برای قابلیت مقایسه چنین است:

شرکت‌هایی با رویدادهای اقتصادی همبسته و حسابداری مشابه برای این رویدادها، صورت‌های مالی همبسته ای در طول زمان خواهند داشت.

اگر بتوان اطلاعات یک واحد تجاری را با اطلاعات واحدهای تجاری دیگر و اطلاعات مشابه همان واحد تجاری در مقاطع زمانی دیگر مقایسه کرد؛ این اطلاعات مفیدتر خواهند بود. همانند پروژه مشترک چارچوب نظری، در استانداردهای حسابداری ایران نیز بر قابلیت مقایسه به عنوان یک ویژگی کیفی سودمند تأکید شده است.

اهمیت قابلیت مقایسه صورت‌های مالی تا آن جا است که در بیانیه مفهومی شماره ۸ هیئت استانداردهای حسابداری مالی، یکی از مهم‌ترین دلایل نیاز به استانداردهای گزارشگری مالی، افزایش قابلیت مقایسه اطلاعات مالی گزارش شده عنوان شده است و در مفاهیم نظری گزارشگری مالی ایران (۱۳۹۰) نیز بیان شده است که اگر اطلاعات مربوط و قابل اتکا باشد، مفید بودن آن در صورت قابل مقایسه نبودن و قابل فهم نبودن دچار محدودیت خواهد بود. (کیا و صفری، ۱۳۹۶).

قابلیت مقایسه توانایی سرمایه گذاران را برای ارزیابی عملکرد نسبی شرکت‌ها و در نتیجه مجموعه اطلاعات در دسترس را افزایش می‌دهد و موجب کاهش میزان اطلاعات خصوصی و محترمانه شده و به عبارتی قابلیت مقایسه بیشتر می‌تواند منجر به افزایش اطلاعات خاص شرکت‌ها شود. همچنین قابلیت مقایسه، هزینه جمع‌آوری و پردازش اطلاعات را کاهش و کمیت و کیفیت مقایسه آن را افزایش می‌دهد. (فروغی و قاسم زاده، ۱۳۹۴).

یافته‌های پژوهش‌های کمپیل و یانگ (۲۰۱۳) نشان داد قیمت سهام شرکت‌ها نسبت به اطلاعات سود شرکت‌های هم صنعت واکنش نشان می‌دهد و با افزایش قابلیت مقایسه آن‌ها این واکنش افزایش می‌یابد. به بیانی، قابلیت مقایسه به استخراج اطلاعات سود صنعتی کمک می‌کند. از سوی دیگر، قابلیت مقایسه می‌تواند به افزایش اطلاعات خاص شرکت منجر شود.

برای سنجش مفهوم قابلیت مقایسه، روش‌های مختلفی وجود دارد. در حال حاضر، روش متدالو برای اندازه‌گیری این مفهوم، به کارگیری مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) است. این مدل بر اساس رابطه سود و بازده سهام بنا شده است. بر این رویکرد که در آن، بازده سهام شاخصی برای انعکاس واقعیت‌های اقتصادی و سود حسابداری شاخصی برای انعکاس خروجی سیستم حسابداری است.

دلایل استفاده از معیار تحریبی قابلیت مقایسه صورت‌های مالی ارائه شده از سوی دی فرانکو و همکاران (علی‌رغم اینکه برای محاسبه قابلیت مقایسه صورت‌های مالی، تنها از سود استفاده کرده‌اند) عبارت است از اینکه در تحقیقات حسابداری اغلب به سود به عنوان شاخص اختصاری یا مهم‌ترین جزء گزارشگری مالی نگریسته می‌شود. سرمایه گذاران به سود بیشتر از هر معیار دیگر ارزیابی عملکرد اتکا می‌کنند. همچنین مدیران سود را به عنوان معیار اصلی مورد توجه سرمایه گذاران و تحلیلگران در نظر می‌گیرند و اینکه این معیار، کمی، مبتنی بر خروجی (سود) و خاص شرکت می‌باشد و چالش‌هایی که معیارهای قابلیت مقایسه مبتنی بر ورودی (مانند معیارهای مبتنی بر انتخاب‌های حسابداری) با آن مواجه می‌باشد را ندارد. (مهرورز و فروغی، ۱۳۹۵).

کیفیت گزارشگری مالی و قابلیت مقایسه

قابلیت مقایسه باعث می‌شود که مدیران از شرکت‌های رقیب، روند صنعت و شرایط اقتصادی و همچنین تأثیر آنها در شرکت آگاه‌تر شوند. این دانش پیشرفته توانایی مدیران را برای ارزیابی عملکرد شرکت و پیش‌بینی وقایع آتی تسهیل می‌کند و همچنین می‌تواند محیط اطلاعات یک شرکت را به میزان قابل توجهی بهبود بخشد و باعث افزایش کمیت و کیفیت کلی اطلاعات در مورد یک شرکت در صنعت شود. دستیابی و پردازش اطلاعات را آسان تر می‌کند. مقایسه بیشتر استفاده کنندگان را به درک بهتر و پیش‌بینی رویدادهای اقتصادی قادر می‌سازد و به استفاده کنندگان این امکان را می‌دهد تا در مورد شباهت‌ها و تفاوت‌های بین شرکت‌ها نتیجه واضح‌تری داشته باشند (آنتونی چن، ۲۰۱۹).

کیفیت گزارشگری مالی را توان صورت‌های مالی در انتقال اطلاعات عملیات شرکت و به طور خاص پیش‌بینی جریان‌های نقدی مورد انتظار آن به سرمایه گذاران تعریف می‌کند، بر مبنای این نظر که اقلام تعهدی، ارزش اطلاعاتی سود را با کاهش اثر نوسانات ناپایدار در جریان‌های نقدی بهبود می‌بخشد. (پیری و همکاران، ۱۳۹۳).

هرچه گزارشگری مالی و افشاری شرکت‌ها مبتنی بر استانداردها و مقررات با کیفیت باشد اعتماد سرمایه گذاران و سایر مشارکت کنندگان بازار قابلیت اتکای اطلاعات مالی افزایش خواهد یافت. کیفیت گزارشگری مالی به طور مستقیم روی بازارهای سرمایه اثرگذار است بنابراین، با توجه به این که کیفیت گزارشگری مالی تأثیر با اهمیتی بر بازارهای سرمایه دارد، می‌توان نتیجه گرفت که در سطح کلان، کیفیت گزارشگری مالی دارای اثرات اقتصادی است.

اقلام تعهدی اختیاری و قابلیت مقایسه

یکی از اطلاعات مهم و کلیدی در فرایند گزارشگری مالی شرکت‌ها سود حسابداری است که معمولاً به عنوان معیاری برای ارزیابی عملکرد شرکت و موسسات مورد استفاده قرار می‌گیرد. اقلام تعهدی به عنوان تفاوت میان سود حسابداری و جریان‌های نقدی تعریف شده است و از دیدگاه سرمایه گذاران به کیفیت اقلام تعهدی را می‌توان درجه نزدیکی سود شرکت با میزان جریان‌های نقدی ایجاد شده تعریف کرد.

همان‌طور که بیان شد، برای سنجش قابلیت مقایسه از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) استفاده شده است که این مدل بر اساس رابطه سود و بازده سهام بنا شده است. کیفیت اقلام تعهدی پایین میزان نزدیکی سود با جریان نقدی را کاهش داده و موجب افزایش ریسک سرمایه گذار در ارتباط با تصمیم گیری در مورد یک شرکت خاص می‌گذارد (فرانسیس و همکاران ۲۰۰۵). آن دسته از اقلام تعهدی که تحت تأثیر رویه و خط مشی‌های انتخابی شرکت قرار دارد اقلام تعهدی اختیاری می‌نامند. هرچه مدیریت اختیار عمل بیشتری برای دستکاری اقلام تعهدی داشته باشد امکان بهره گیری از آن برای متاثر کردن سود افزایش می‌یابد. (عرب مازار یزدی و طالبیان، ۱۳۸۸).

بنابراین قابلیت مقایسه توکانی مدیران را در برآورد دقیق اقلام تعهدی اختیاری افزایش می‌دهد. مقایسه نیز ممکن است صحت و دقت اطلاعات منتشر شده در پیش‌بینی‌های مدیریتی را بهبود بخشد و احتمالاً عدم تقارن اطلاعات را در بازار سهام کاهش می‌دهد، و به سرمایه گذاران کمک می‌کند تا اقلام تعهدی اختیاری را بهتر پردازش کنند. (آنتونی چن، ۲۰۱۹).

پیشینه تجربی

لاندھلم و مایرز (۲۰۰۲) دریافتند که وقتی قابلیت مقایسه بالاست، بازده سهام جاری بیان کننده اطلاعاتی درباره سودهای آتی است. این نتایج نشان می‌دهد قابلیت مقایسه با آوردن آینده به حال، کل اطلاعات مربوط به سودهای آتی را که می‌تواند به طور خصوصی درباره شرکت کشف شود، کاهش می‌دهد.

وردي (۲۰۰۶) در پژوهشی به بررسی رابطه بین کیفیت گزارشگری مالی و کارایی سرمایه گذاری پرداخت. نتایج پژوهش حاکی از آن است که شاخص‌های کیفیت گزارشگری مالی هم با سرمایه گذاری کمتر از حد و هم با سرمایه گذاری بیش از حد رابطه ای منفی دارد.

دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی تاثیر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی بر سطح تحلیل و پیش‌بینی پرداختند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد بین قابلیت مقایسه صورت‌های مالی و سطح تحلیل‌ها و بهبود دقت پیش‌بینی ارتباطی مستقیم و معنادار وجود دارد؛ به طوری که افزایش قابلیت مقایسه صورت‌های مالی منتهی به افزایش سطح تحلیل‌ها و بهبود دقت پیش‌بینی می‌شود و از میزان پراکنش پیش‌بینی‌ها می‌کاهد.

کیم آل (۲۰۱۳) دریافت که قابلیت مقایسه با نقدینگی ارتباط مثبت دارد، از این نظر که قابلیت مقایسه به سرمایه گذاران کمک می‌کند تا اطلاعات را پردازش کرده و عدم تقارن اطلاعات را در بازار سرمایه کاهش دهند. در مجموع، قابلیت مقایسه نه تنها برای مدیران بلکه برای استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی مانند سرمایه گذاران سهام سودمند خواهد بود.

آنtronی چن و جیانکسین (۲۰۱۹) در پژوهشی به بررسی تاثیر قابلیت مقایسه حسابداری بر کیفیت گزارشگری مالی و میزان درک استفاده کنندگان صورت های مالی از مفهوم اقلام تعهدی شرکت ها پرداختند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که قابلیت مقایسه محیط اطلاعات را بهبود می بخشد و نه تنها باعث افزایش توانایی مدیران برای تخمين اقلام تعهدی با دقت بیشتر و نشانه اطلاعات شخصی است، بلکه باعث بهبود درک سرمایه گذاران از اقلام تعهدی می شود و نیز بیان کردند که سرمایه گذاران هنگام مقایسه شرکت ها، اقلام تعهدی اختیاری را به میزان کمتر در نظر می گیرند. زمانی که قابلیت مقایسه دوره قبل بالاست، اقلام تعهدی اختیاری دوره جاری همبستگی مثبت کمتر با بازده مشابه و همبستگی منفی کمتر با بازده های آتی دارد.

حیدرپور و زارع (۱۳۹۳) به بررسی تاثیر فرصت های رشد و سیاست های تقسیم سود بر رابطه میان کیفیت گزارشگری مالی و نوسانات بازدهی سهام در سطح بازار سرمایه ایران پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که با افزایش کیفیت گزارشگری مالی منجر به کاهش نوسانات بازدهی سهام شرکت ها و به تبع آن کاهش رسیک شرکت ها می شود. همچنین فرصت های رشد اثر مستقیمی بر رابطه میان کیفیت گزارشگری مالی و نوسان پذیری بازده سهام داشته است. سیاست های تقسیم سود شرکت ها تاثیر گذاری گزارشگری مالی در نوسان پذیری بازده سهام به صورت معنی داری تحت تاثیر خود قرار نمی دهد.

مهرورز و مرفوع (۱۳۹۵) به بررسی نقش قابلیت مقایسه صورت های مالی در انکاس اطلاعات سود های آتی خاص شرکت و اطلاعات سود های آتی مربوط به صنعت در قیمت سهام دوره جاری پرداختند. نتایج پژوهش آن ها، بین قابلیت مقایسه صورت های مالی و آگاهی بخشی قیمت سهام رابطه مثبت وجود ندارد و قابلیت مقایسه صورت های مالی به انکاس اطلاعات سود های آتی مربوط به صنعت و انکاس اطلاعات سود های آتی خاص شرکت در قیمت سهام دوره جاری کمک نمی کند.

حاجیها و چناری (۱۳۹۶) طی پژوهشی به بررسی قابلیت مقایسه صورت های مالی و مدیریت سود واقعی پرداختند. یافته های پژوهش نشان داد که قابلیت مقایسه صورت های مالی بر معیارهای مدیریت سود واقعی، جریان غیرعادی وجوه نقد عملیاتی، هزینه های غیرعادی تولید، هزینه های غیرعادی اختیاری، تاثیر مستقیم و معنادار دارد به عبارتی، با افزایش قابلیت مقایسه پذیری، بین گزارش های مالی شرکت ها، امکان انتخاب و تصمیم بهینه برای سرمایه گذاران بیشتر فراهم می شود؛ بنابراین، مدیران برای اینکه تصویر مطلوبتری از عملکرد شرکت خود ارائه دهند، اقدام به مدیریت سود واقعی می کنند؛ زیرا مدیریت سود واقعی از طریق فعالیت های واقعی مانند بهای فروش، شرایط اعتباری، میزان تولیدات و هزینه های پژوهش و توسعه نسبت به اقلام تعهدی حسابداری انجام می گیرد و کشف آن دشوارتر از مدیریت سود اقلام تعهدی است.

براساس مبانی نظری و پیشینه تحقیقات انجام شده و جهت نیل به اهداف پژوهش، فرضیه های تحقیق به شرح زیر مطرح شده اند:

فرضیه اول: قابلیت مقایسه بر کیفیت گزارشگری مالی تاثیر مستقیم دارد.

فرضیه دوم: در حالت قابلیت مقایسه، اقلام تعهدی اختیاری بر بازده سهام تاثیر مستقیم دارد.

روش شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر ماهیت و محتوایی از نوع علی و از نظر هدف کاربردی است. انجام پژوهش در چارچوب استدلال های قیاسی- استقرایی صورت می پذیرد بدین معنی که مبانی نظری و پیشینه پژوهش از راه کتابخانه ای، مجلات و سایر سایت های معتبر جمع آوری شده و فرضیه های پژوهش با بهره مندی از مدل رگرسیونی چند متغیره و به کمک

داده های ترکیبی آزمون شدند. داده ها و اطلاعات مالی پژوهش، از طریق مراجعت به صورت های مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار و بانک مرکز پردازش اطلاعات به دست آمده و جمع بندی، محاسبه و تجزیه و تحلیل آن ها در نرم افزار Eviews نسخه ۷ انجام گرفت.

جامعه آماری این پژوهش در برگیرنده کلیه شرکت های پذیرفته شده اوراق بهادار تهران است. با توجه به اینکه در این تحقیق، برای محاسبه کیفیت گزارشگری به جریان وجود نقد سال بعد و سال قبل نیاز بود از این رو، از داده های سال ها ۱۳۹۸ تا ۱۳۸۹ استفاده شده است ولی قلمروی زمانی تحقیق در فاصله زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۷ در نظر گرفته شده است. همچنین، در این پژوهش نمونه ای به حجم ۸۰ شرکت براساس معیارهای زیر از جامعه آماری شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار انتخاب شد.

۱- با توجه به دروغ زمانی دسترسی به اطلاعات شرکت از قبل از سال ۸۹ در بورس اوراق بهادار پذیرفته شده و تا پایان سال ۹۸ از بورس خارج نشده باشند.

۲- به منظور افزایش توان هم سنجی و همسان سازی شرایط شرکت های انتخابی، سال مالی شرکت ها باید به پایان اسفند ماه هر سال منتهی شود.

۳- به دلیل شفاف نبودن مربنی بین فعالیت های عملیاتی و تامین مالی، شرکت های مورد نظر جزء شرکت های سرمایه گذاری، واسطه گری مالی، بانکها، هلدینگ ها، لیزینگ ها و بیمه نباشد.

۴- شرکت ها نباید توقف فعالیت داشته و دوره فعالیت خود را تغییر داده باشند.

۵- از آنجایی که متغیر مستقل ووابسته در سطح صنعت تعریف و محاسبه شده است پس از اعمال شرایط یاد شده صنایعی در نظر گرفته شدن که حداقل ۶ تا ۸ مشاهده در سال داشتند. شرکت ها عمده از صنایع فرآورده نفتی، ماشین آلات، صنایع غذایی، مواد دارویی، کاشی و سرامیک، سیمان، محصولات شیمیایی، کانی های غیر فلزی انتخاب شوند که بیشترین حضور و فعالیت را دارند.

مدل ها و متغیرهای پژوهش

متغیر مستقل

قابلیت مقایسه: برای اندازه گیری آن از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) استفاده می شود. در این مدل، دو شرکت زمانی مشابه در نظر گرفته می شوند. در این مدل، دو شرکت زمانی مشابه در نظر گرفته می شوند که برای مجموعه ای از رویدادهای اقتصادی یکسان مانند بازده، گزارش مالی مانند سود حسابداری مشابهی ارائه کرده باند. برای اندازه گیری قابلیت مقایسه بین دو شرکت i و j ابتدا برای هر شرکت-سال مدل رگرسیون به شرح زیر (رابطه ۱) با استفاده از داده های سالیانه برای دوره چهار سال اخیر منتهی به پایان سال t برآورد می شود.

$$\text{Earnings}_{it} = \alpha_i + \beta_i \text{Return}_{it} + e_{it} \quad (1)$$

که در آن Earning_{it} سود خالص شرکت i در سال t تقسیم بر ارزش سهام شرکت در ابتدای سال، Return_{it} بازده سهام شرکت i در سال t است.

ضرایب برآورد شده از رابطه فوق برای هر شرکت-سال، معیاری از عملیات حسابداری آن است. یعنی: α و β نشان دهنده عملیات حسابداری شرکت i و ضرایب α و β معرف عملیات حسابداری شرکت i و j است. شباهت بین عملیات حسابداری دو شرکت میزان قابلیت مقایسه دو شرکت i و j از مفهوم قابلیت مقایسه (ارائه گزارش های مشابه درباره مجموعه ای از رویدادهای مشابه) استفاده می شود. از این رو در هر سال از طریق رابطه های زیر سود شرکت i به طور جداگانه یک بار با

ضرایب خود شرکت i و یک بار با ضرایب شرکت زام با بازده شرکت i را بود مشابه، برای دوره زمانی مشابه با دوره زمانی رابطه قبلی پیش بینی می شود.

$$\text{E}(Earning)_{iit} = \alpha_i + \beta_i \text{Return}_{it} \quad \text{رابطه (۲)،}$$

$$\text{E}(Earning)_{ijt} = \alpha_j + \beta_j \text{Return}_{jt} \quad \text{رابطه (۳)،}$$

در این رابطه $E(Earning)_{iit}$ سود پیش بینی شده برای شرکت i و در سال t با استفاده از ضرایب شرکت i . $E(Earning)_{ijt}$ سود پیش بینی شده برای شرکت i و سال t با استفاده از ضرایب شرکت j سپس قابلیت مقایسه بین دو شرکت i و j از طریق زیر محاسبه می شود.

$$\text{AcctComp}_{ijt-1/4} = \sum_{t=3}^T \{ |E(Earning)_{iit} - E(Earning)_{ijt}| \} \quad \text{رابطه (۴)،}$$

با توجه به رابطه ۴ سود مورد انتظار شرکت i براساس معادله شرکت j که هم صنعت آن است، برآورده شده و اختلاف سودهای مورد انتظار به دست می آید. مقدار ریاضی بیشتر برای AcctComp_{ijt} نشان دهنده قابلیت مقایسه بیشتر بین دو شرکت است. به طریق مشابه برای هر سال و هر جفت شرکت i با شرکت های ز عضو یک صنعت، معیار ACCTComp محاسبه می شود و میانگین ۴ عدد بزرگ تر محاسبه شده برای آن، معیار قابلیت مقایسه خاص شرکت i تعریف می شود.

اقلام تعهدی غیر اختیاری NA با استفاده از مدل تعديل شده کاسنیک (۱۹۹۹) پس از تخمین رگرسیون مقدار ثابت و ضرایب به شرح زیر (مدل ۵)، می توان اقلام تعهدی غیر اختیاری را برآورد نمود:

$$\text{ACCR}_{j,t} = \alpha_0 + \alpha_1 [\Delta \text{REV}_{j,t} - \Delta \text{REC}_{j,t} + \Delta \text{INV}_{j,t}] + \alpha_2 \text{PPE}_{j,t} + \alpha_3 \Delta \text{CFO}_{j,t} + e_{(j,t)} \quad \text{رابطه (۵)،}$$

$$\text{OCF} - \text{OI} = \text{ACCR}$$

سود عملیاتی OI از صورت سود و زیان شرکتها و وجه نقد حاصل از عملیات OCF از صورت گردش وجود نقد شرکت های مورد بررسی به دست آمده است.

كل اقلام تعهدی: (تفاوت بین سود علیاتی و جریان نقدی عملیاتی);

$\Delta \text{REV}_{j,t}$: تغییر در درآمد خالص از سال $t-1$ تا سال t .

$\Delta \text{REC}_{j,t}$: تغییر در خالص حسابهای دریافتی از سال $t-1$ تا سال t .

$\Delta \text{INV}_{j,t}$: تغییر در موجودی مواد و کالا از سال $t-1$ تا سال t .

$\text{PPE}_{j,t}$: ناخالص اموال، ماشین آلات و تجهیزات در سال t .

$\Delta \text{CFO}_{j,t}$: تغییر در جریان خالص وجه نقد ناشی از فعالیت های عملیاتی از سال $t-1$ تا سال t ؛

پس از تخمین پارامترهای مدل شماره ۵ از طریق مدل های سری زمانی و یا مقطعی، اقلام تعهدی غیر اختیاری NDA به شرح زیر محاسبه می شوند:

$$\text{NDA}_{j,t} = \alpha_0 + \alpha_1 [\Delta \text{REV}_{j,t} - \Delta \text{REC}_{j,t} + \Delta \text{INV}_{j,t}] + \alpha_2 \text{PPE}_{j,t} + \alpha_3 \Delta \text{CFO}_{j,t}$$

اقلام تعهدی اختیاری DA بعد از محاسبه اقلام تعهدی غیر اختیاری، اقلام تعهدی اختیاری از تفاوت اقلام تعهدی و اقلام تعهدی غیر اختیاری محاسبه می شود.

$$\text{NDA}_{it} - (\text{ACCR}_{j,t}) / (\text{TA}_{j,t-1}) = \text{DAC}_{it}$$

جریان نقدی عملیاتی: CFO جریان های نقدی ورودی و خروجی ناشی از فعالیت های اصلی و مستمر مولد درآمد عملیاتی واحد تجاری (کمیته فنی سازمان حسابرسی، ۱۳۸۹) است. این مقدار از صورت جریان وجه نقد شرکت ها بدست می آید.

متغیر وابسته

کیفیت گزارشگری: FRS در این پژوهش به منظور ارزیابی کیفیت گزارشگری مالی از کیفیت اقلام تعهدی استفاده می‌شود، دلیل انتخاب این معیار، این است که اقلام تعهدی، عامل اصلی پیش بینی جریان‌های نقدی آتی هستند و در صورتی که در برآورد آن‌ها میزان خطا کمتر باشد، سود نشانه بهتری از جریان‌های نقدی آتی خواهد بود (بیدل و همکاران، ۲۰۰۹).

کیفیت اقلام تعهدی، قرینه‌ی اندازه‌ی انحراف اقلام تعهدی سرمایه در گردش از جریان‌های وجه نقد عملیاتی است؛ زیرا هرچه اندازه‌ی انحراف کوچک‌تر باشد، اقلام تعهدی، با کیفیت‌تر تلقی می‌شود. در این پژوهش نیز ما برای اندازه‌گیری کیفیت گزارشگری مالی از کیفیت سود (مجذور اقلام تعهدی غیر اختیاری) استفاده خواهیم کرد که با استفاده از مدل فرانسیس و همکاران (۲۰۰۵) به صورت زیر مورد محاسبه قرار خواهد گرفت.

$$\text{ACCit} = \beta_0 + \beta_1 \text{CFOit-1} + \beta_2 \text{CFOit} + \beta_3 \text{CFOit+1} + \beta_4 \Delta \text{REVit} + \beta_5 \text{PPEit} + \varepsilon_{\text{it}} \quad (6)$$

ACC: کل اقلام تعهدی (تفاوت سود عملیاتی و جریان نقدی عملیاتی).
CFO: جریان وجه نقد حاصل عملیات.

ΔREV : تغییر در فروش خالص (فروش در سال t منهای فروش در سال $t-1$)

PPE: دارایی ثابت مشهود در پایان سال t .

ε_{it} : خطاهای برآورد اقلام تعهدی نسبت به جریان‌های نقدی.

برای حذف اثر اندازه‌ی شرکت‌ها، همه متغیرها بر حسب کل دارایی‌های شرکت طی سال t استاندارد شده‌اند. با تخمین مدل فوق قدر مطلق مقدار باقی‌مانده مدل متغیر اقلام تعهدی اختیاری در نظر گرفته می‌شود. پس کیفیت گزارشگری مالی با استفاده از قدر مطلق باقی‌مانده مدل ضرب در -1 بدست می‌آید.
تفاوت بازده سالانه شرکت با میانگین بازده صنعت SIZEAJR

متغیرهای کنترلی

فرصتهای رشد: MTB نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری از طریق تقسیم ارزش بازار شرکت، حاصلضرب قیمت سهام در پایان دوره در تعداد سهام منتشر شده و در دست سهامداران، بر ارزش دفتری جمع حقوق صاحبان سهام آن در پایان دوره اندازه‌گیری می‌شود.

OPCYCLE چرخه عملیاتی

چرخه عملیاتی = (دوره وصول مطالبات + دوره فروش موجودی ها) / ۱۰۰۰

دوره وصول مطالبات = (۳۶۰ * میانگین حساب دریافتی) / (درآمد های عملیاتی اصلی) / ۱۰۰۰

دوره فروش موجودی ها = ((میانگین موجودی ها * ۳۶۰) / هزنهای های عملیاتی) / ۱۰۰۰

اندازه شرکت: SIZE لگاریتم کل دارایی ها

نرخ بازده دارایی ها: ROA از تقسیم سود خالص بر میانگین دارایی ها بدست می‌آید.

اهرم مالی: LEV از طریق نسبت کل بدھی ها به کل دارایی ها بدست می‌آید.

تغییر در فروش خالص: ΔREV فروش در سال t منهای فروش در سال $t-1$

صحت پیش بینی مدیریت: MGR تفاوت بین پیش بینی سود هر سهم با سود هر سهم واقعی مدیریت

مدل تحقیق

برای آزمون فرضیه اول از مدل رگرسیون چند متغیره به شرح زیر استفاده می شود.
رابطه (۷)،

$FRQit = y_0 + y_1 ACCTCOMPDi + y_2 OPCYCLEit + y_3 SIZE + y_4 MTB + y_5 ROA + y_6 LEVit + y_7 \Delta REVit + Eit$

: کیفیت گزارشگری مالی (قدر مطلق اقلام تعهدی اختیاری ضرب در -۱)، $ACCTCOMPDi$: قابلیت مقایسه $OPCYCLE$: چرخه عملیاتی، $SIZE$: اندازه شرکت، MTB : نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری، ROA : نرخ بازده دارایی ها، LEV : اهرم مالی (نسبت کل بدھی ها به کل دارایی ها)، ΔREV : تغییر در فروش خالص برای آزمون فرضیه دوم از مدل رگرسیون چند متغیره به شرح زیر استفاده می شود.
رابطه (۸)،

$SIZEJRit+1 = y_0 + y_1 DAit + y_2 NAit + y_3 CFOit + y_4 ACCTCOMPDi + 5DAit * ACCTCOMPDi + y_6 SIZEit + y_7 MTBit + y_8 MGR * DAit + y_9 MGRit + Eit$

: تفاوت بازده سالانه شرکت با میانگین بازده صنعت، DA : اقلام تعهدی اختیاری، NA : اقلام تعهدی غیر اختیاری، $SIZEJR$: میانگین بازده سالانه شرکت با میانگین بازده صنعت، MGR : صحبت پیش بینی مدیریت. بقیه میانگینها به شرح فوق توضیح داده شده است.

یافته های پژوهش آمار توصیفی

پس از جمع آوری داده ها و محاسبه متغیرهای پژوهش، پارامترهای توصیفی هر متغیر به صورت مجزا محاسبه شد. این پارامترها شامل اطلاعاتی درباره شاخص های مرکزی و پراکندگی است که در جدول ۱ نشان داده شده اند. با بررسی نتایج کمی آمار توصیفی متغیرهای تحقیق، و نزدیک بودن مقادیر میانه و میانگین می توان بیان کرد که متغیرهای پژوهش از توزیع آمار مناسبی برخوردار هستند و با توجه به جدول ۱، میانگین کیفیت گزارشگری مالی -0.120 نشان دهنده این است هرچه میانگین کیفیت گزارشگری کوچکتر باشد کیفیت صورت های مالی بالاتر است، میانگین جریان وجوه نقد عملیاتی معادل 13 درصد دارایی هاست (0.13)، همچنین ارزش 0.084 بازده دارایی ها نشان دهنده، این است که به ازای هر ریال سرمایه گذاری شده در دارایی ها، 0.084 ریال سودآوری ایجاد شده است، میانگین اهرم مالی با مقدار 0.733 نشان می دهد که شرکتها بیشتر از محل بدھی ها به تأمین مالی اقدام کرده اند. میانگین ارزش دفتری به ارزش بازار با مقدار 0.271 بیان کننده مربوط نبودن اطلاعات ترازنامه و نیز رویکرد محافظه کارانه شرکت هاست، سایر مقادیر آمار توصیفی در جدول ۱ ارائه شده اند.

جدول (۱): آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	نماد	میانگین	میانه	حداکثر	حداقل	انحراف معیار
کیفیت گزارشگری مالی	FRQ	-0.120713	-0.076228	-0.000395	-0.864692	0.223734
قابلیت مقایسه	ACCTCOMPDi	0.120343	0.0267	0.45134	0.288605	1.017352
چرخه عملیاتی	OPCYCLE	0.001990	0.01716	0.015885	-0.0001663	0.001519
اندازه شرکت	SIZE	0.98971	0.985536	0.91818	0.356504	0.598148
نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری	MTB	0.276886	0.196639	0.65682	-0.5316	1.162074
نرخ بازده دارایی ها	ROA	0.084320	0.07121	0.06780	-0.102473	0.16883
اهرم مالی	LEV	0.733157	0.639981	0.12689	0.090164	0.930699
تغییر در فروش خالص	ΔREV	0.169669	0.096099	0.491216	-0.358731	0.710659

۰/۹۸۷۷۱۶	-۸/۸۴۳۰۳۰	۶/۵۲۸۷۸۶	-۰/۱۵۶۳۸۹	-۰/۰۵۸۷۰۴	SIZEJR	تفاوت بازده سالانه شرکت با میانگین بازده صنعت
۰/۲۵۴۶۸۹	-۲/۲۴۲۶۰۱	۱/۰۲۹۶۵۱۳	۰/۱۰۰۷۰۶	۰/۱۰۱۲۱۹	DA	اقلام تعهدی اختیاری
۰/۱۳۶۳۵۰	-۱/۹۲۸۴۰۱	۰/۷۰۲۸۴۵	-۰/۰۸۰۴۴۶	-۰/۰۹۹۴۱۱	NA	اقلام تعهدی غیر اختیاری
۰/۱۸۴۸۳۵	-۰/۷۱۸۴۵۳	۱/۱۷۲۷۶۶	۰/۱۰۹۵۶۴	۰/۱۳۴۴۴۷	CFO	جريان وجه نقدی عملياتي
۰/۰۰۳۳۴۵	-۰/۰۵۶۶۵۷	۰/۳۰۰۷۲	-۵/۷۶۰	-۶/۸۸۰	MGR	صحت پيش بيني مدیریت

روش برآورد مدل

ماهیت داده های رگرسیونی این پژوهش ترکیبی از داده های زمانی و مقطعي است که می توان آنها را به صورت تلفيقی یا تابلویی برازش کرد. انتخاب اين دو شيوه، مستلزم انجام آزمون F ليمر است. بعد از آن برای مدل هايي که با روش تابلویی برازش می شوند، باید يكی از الگوهای اثرات ثابت یا اثرات تصادفي از طریق آزمون هاسمن تعیین کرد. خلاصه نتایج آزمون چاو (ليم) و نتایج آزمون هاسمن در جدول ۲ ارائه گردیده است.

جدول (۲): آزمون چاو و هاسمن برای تخمین نوع مدل

نتیجه	آزمون هاسمن			آزمون چاو		مدل
	سطح معناداري	آماره کاي دو	آماره	سطح معناداري	F	
داده های تابلویی به روش اثرات ثابت	۰/۰۰۰	۴۰/۷۳۹		۰/۰۰۰	۱/۸۷۵	مدل اول
داده های تلفيقی	-	-		۰/۰۷	۱/۲۵۴	مدل دوم

با توجه به نتایج آزمون جدول ۲ و سطح معناداري آن، مدل اول به روش تابلویی با اثرات ثابت و مدل دوم با روش تلفيقی برآورد گردد.

آزمون فرضيه اول

فرضيه اول پژوهش به بررسی تاثير قabilite مقايسه بر كيفيت گزارشگري مالي مي پردازد. در پژوهش حاضر، از آزمون دوربين-واتسون برای تشخيص خودهمبستگي مدل استفاده شده است. اگر مقدار آماره دوربين-واتسون بين ۱/۵ و ۲/۵ باشد، استقلال جمله خطاي مدل پذيرفته می شود. علاوه بر اين از آزمون فيشر برای بررسی معناداري کل مدل استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون فرضيه اول در جدول ۳ نشان داده شده است.

با توجه به اينکه سطح معناداري محاسبه شده بر آماره F مدل کمتر از سطح خطاي ۵ درصد است می توان نتيجه گرفت که مدل پژوهش معنادار بود، و از اعتبار بالايي برخوردار است. مقدار آماره دوربين-واتسون ۱/۷۰۶ می باشد و نشان دهنده آن است که در مدل مشكل خود همبستگي وجود ندارد. ضريب تعیین تعدیل شده مدل ۰/۳۴۹۸ می باشد که نشان دهنده اين است که حدود ۳۵ درصد از متغيرات متباهه را مجموعه متغيرهای مستقل و كنترلي توضیح می دهد.

نتایج مندرج در جدول ۳ نشان می دهد که ضريب متغير برآوردي برای متغير قabilite مقايسه برابر با ۰/۰۱۸۶ بوده و سطح معناداري محاسبه شده برای آن کمتر از سطح خطاي ۵ درصد است. با توجه به اينکه مقادير كيفيت گزارشگري مالي منفي بوده و به منظور تفسير بهتر نتایج در يك منفي ضرب شده‌اند، می توان نتيجه گرفت که با افزایش قabilite مقايسه، كيفيت صورت‌های مالي افزایش می‌باید. بنایراين می توان گفت که فرضيه اول پژوهش تاييد می شود. از بين متغيرهای كنترلي ضريب متغيرهای اندازه شرکت، اهرم مالي و تغيير در فروش خالص منفي بوده و سطح معناداري آنها

کمتر از ۵ درصد است و با توجه به اینکه مقادیر کیفیت گزارشگری مالی منفی بوده پس می‌توان گفت که این متغیرها هم تاثیر مثبت بر کیفیت گزارشگری دارند. و سایر متغیرهای کنترلی بدون ارتباط معناداری هستند.

جدول (۳): نتایج آزمون فرضیه اول

$FRQ_{it} = y_0 + y_1 ACCTCOMPD_{it} + y_2 OPCYCLE_{it} + y_3 SIZE + y_4 MTB + y_5 ROA + y_6 LEV_{it} + y_7 \Delta REV_{it} + \varepsilon_{it}$					
متغیر وابسته: کیفیت گزارشگری مالی					
سطح معناداری	t آماره	خطای استاندارد	ضریب	نماد	متغیر
۰/۰۶۱۹	۱/۸۷۰۶۷۱	۰/۲۳۰۰۶۳	۰/۴۳۰۳۷۱	C	مقدار ثابت
۰/۰۴۴۳	-۱/۹۷۹۰	۰/۰۰۹۳	-۰/۰۱۸۶۰	ACCTCOMPD	قابلیت مقایسه
۰/۸۷۳۷	-۰/۱۵۹۰	۸/۰۳۸۹	-۱/۲۷۸۲	OPCYCLE	چرخه عملیاتی
۰/۰۴۹۴	-۱/۹۶۹۲	۰/۰۳۷۴	-۰/۰۷۳۸۱	SIZE	اندازه شرکت
۰/۴۱۵۹	-۰/۸۱۴۱	۰/۰۰۶	-۰/۰۰۵۴	MTB	نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری
۰/۹۷۶۷	۰/۰۲۹۱	۰/۰۷۳۲	۰/۰۰۲۱	ROA	نرخ بازده دارایی ها
۰/۰۰۰	-۱۱/۱۱۵۷	۰/۰۱۱۹	-۰/۱۳۲۶	LEV	اهرم مالی
۰/۰۰۲۷	-۳/۰۱۱۲	۰/۰۱۰۹	-۰/۰۳۳۱	ΔREV	تغییر در فروش خالص
ضریب تعیین: ۰/۴۳۷۳		آماره F: ۴/۹۹۷۶			
ضریب تعیین تعديل شده: ۰/۳۴۹۸		سطح معناداری: ۰/۰۰۰۰			
		آماره دوربین واتسون: ۱/۷۰۶			

آزمون فرضیه دوم

فرضیه دوم پژوهش به بررسی تاثیر قابلیت مقایسه بر اقلام تعهدی اختیاری می‌پردازد. در پژوهش حاضر، از آزمون دوربین-واتسون برای تشخیص خودهمبستگی مدل استفاده شده است. اگر مقدار آماره دوربین-واتسون بین ۱/۵ و ۲/۵ باشد، استقلال جمله خطای مدل پذیرفته می‌شود. علاوه بر این از آزمون فیشر برای بررسی معناداری کل مدل استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون فرضیه اول در جدول ۳ نشان داده شده است.

با توجه به اینکه سطح معناداری محاسبه شده بر آماره F مدل کمتر از سطح خطای ۵ درصد است می‌توان نتیجه گرفت که مدل پژوهش معنادار بود، و از اعتبار بالایی برخوردار است. مقدار آماره دوربین-واتسون ۲/۴۱ می‌باشد و نشان دهنده آن است که در مدل مشکل خود همبستگی وجود ندارد. ضریب تعیین تعديل شده مدل ۰/۰۲۴۲ می‌باشد که نشان دهنده این است که حدود ۲ درصد از تغییرات متغیر وابسته را مجموعه متغیرهای مستقل و کنترلی توضیح می‌دهد.

جدول (۴): نتایج آزمون فرضیه دوم

$SIZEJR_{it+1} = y_0 + y_1 DA_{it} + y_2 NA_{it} + y_3 CFO_{it} + y_4 ACCTCOMPD_{it} + y_5 DA_{it} * ACCTCOMPD_{it} + y_6 SIZE_{it} + y_7 MTB_{it} + y_8 MGR * DA_{it} + y_9 MGR_{it} + \varepsilon_{it}$					
متغیر وابسته: تفاوت بازده سالانه شرکت با میانگین بازده صنعت					
سطح معناداری	t آماره	خطای استاندارد	ضریب	نماد	متغیر
۰/۷۸۶۵	۰/۲۷۰۹	۰/۳۹۴۲	۰/۱۶۰۶۸	C	مقدار ثابت
۰/۰۰۰۱	۳/۸۷۱۹	۰/۱۷۱۷	۰/۶۶۴۸	DA	اقلام تعهدی اختیاری
۰/۹۱۵۸	۰/۱۰۵۸	۰/۲۸۹۵	۰/۰۳۰۶	NA	اقلام تعهدی غیر اختیاری

۰/۱۲۵۸	۱/۵۳۳۰	۰/۲۲۶۱	۰/۳۴۶۷	CFO	جیان و جوه نقد عملیاتی
۰/۱۷۷۵	-۱/۳۵۰۱	۰/۰۳۸۷۴	-۰/۰۵۲۳	ACCTCOMPD	قابلیت مقایسه
۰/۳۸۹۵	-۰/۸۶۱۲	۰/۱۱۰۶	-۰/۰۹۵۲	DA*ACCTCOMPD	قابلیت مقایسه در اقلام اختیاری
۰/۴۶۹۵	-۰/۷۲۳۶	۰/۰۶۶۱	-۰/۰۴۷۸	SIZE	اندازه شرکت
۰/۰۶۷۲	۱/۸۳۳۳	۰/۰۳۳۳۲	۰/۰۶۱۰	MTB	نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری
۰/۸۴۱۶	۰/۱۹۹۹	۲۲/۶۸۴	۴/۵۳۴	MGR*DA	صحت پیش بینی در اقلام تعهدی اختیاری
۰/۳۲۲۸	۰/۹۸۹۵	۱۶/۲۰۳۵	۱۶/۰۳۴۵	MGR	صحت پیش بینی سود
ضریب تعیین : ۰/۰۳۷۹۵		آماره F: ۲/۷۶۱۴			
ضریب تعیین تعديل شده : ۰/۰۲۴۲۰		سطح معناداری: ۰/۰۰۳۵			
		آماره دوربین واتسون : ۲/۴۱			

نتایج مندرج در جدول ۴ نشان می دهد که ضریب متغیر برآورده برای اقلام تعهدی اختیاری برابر با ۰/۶۶۴۸ بوده و سطح معناداری محاسبه شده برای آن کمتر از سطح خطای ۵ درصد است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که رابطه مستقیم و معناداری بین اقلام تعهدی اختیاری و بازده وجود دارد. اما با توجه به اینکه ضریب قابلیت مقایسه در اقلام تعهدی اختیاری ۰/۰۹۵۲ می باشد و سطح معناداری آن بیشتر از ۵ درصد است نمی توان گفت که قابلیت مقایسه بر اقلام تعهدی اختیاری تاثیر می گذارد. بنابراین فرضیه دوم پژوهش رد می شود. متغیرهای کنترلی بدون ارتباط معناداری هستند.

بحث، نتیجه گیری و پیشنهادها

در این پژوهش تاثیر قابلیت مقایسه بر کیفیت گزارشگری مالی و اقلام تعهدی اختیاری بررسی شد. در فرضیه اول پژوهش به بررسی تاثیر قابلیت مقایسه بر کیفیت گزارشگری مالی پرداخته شد. از مدل دی فرانکو و همکاران (۲۰۱۱) برای سنجش قابلیت مقایسه و از مدل فرانسیس و همکاران (۲۰۰۵) برای سنجش کیفیت گزارشگری استفاده شده است. نتیجه این فرضیه مشابه آنتونی چن (۲۰۱۹) است که به این نتیجه رسید که قابلیت مقایسه، توانایی مدیران در پیش بینی دقیق تر عملکرد آتی شرکت و تهیه صورت های مالی با کیفیت بالاتر کمک می کند. می توان ادعا کرد که قابلیت مقایسه صورت های مالی به عنوان یک ویژگی کیفی هزینه دسترسی به اطلاعات خاص شرکت را کاهش داده و توان سرمایه گذاران را برای ارزیابی نسبی عملکرد شرکت ها را افزایش می دهد. بنابراین فرضیه اول پژوهش تایید می شود. نتیجه این فرضیه مطابق با پژوهش آنتونی چن (۲۰۱۹)، فروغی و قاسم زاد (۱۳۹۵) و رشیدی (۱۳۹۷) است.

در فرضیه دوم پژوهش به بررسی تاثیر قابلیت مقایسه بر اقلام تعهدی اختیاری پرداخته شد. از مدل تعديل شده کاسنیک (۱۹۹۹) برای سنجش اقلام تعهدی اختیاری و غیر اختیاری استفاده شده است. نتیجه این فرضیه هم مشابه آنتونی چن (۲۰۱۹) است که به این نتیجه رسید که اقلام تعهدی اختیاری می تواند بر بازده سهام تاثیر بگذارد ولی سرمایه گذاران هنگام مقایسه شرکت ها، اقلام تعهدی اختیاری را به میزان کمتر در نظر می گیرند. سطح بالاتری از مقایسه، محیط اطلاعات را بهبود می بخشد و به مدیران این امکان را می دهد تا اقلام تعهدی اختیاری را با دقت بیشتری تخمین بزنند. بنابراین فرضیه دوم پژوهش رد می شود. نتیجه این فرضیه مطابق با پژوهش آنتونی چن (۲۰۱۹) می باشد.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که قابلیت مقایسه منجر به افزایش کیفیت صورت‌های مالی می‌شود. بنابراین به مدیران توصیه می‌شود که در راستای افزایش کیفیت صورت‌های مالی به موضوع قابلیت مقایسه در هنگام تدوین صورت‌های مالی بیشتر توجه کنند همچنین از آن جهت که قابلیت مقایسه در بازار سرمایه اثر می‌گذارد به سرمایه‌گذاران پیشنهاد می‌شود که در راستای تخصیص کارآمد سرمایه‌گذاری‌ها، و تاثیر آن بر کیفیت صورت‌های مالی به مبحث قابلیت مقایسه توجه بیشتری کنند. پس به مدیران و تدوین کنندگان استانداردهای حسابداری توصیه می‌شود برای کمک به سرمایه‌گذاران در ارزیابی عملکرد شرکت‌ها، به بهبود قابلیت مقایسه صورت‌های مالی توجه کنند.

در راستای موضوع پژوهش حاضر، به محققان آینده موضعات زیر پیشنهاد می‌شود.

۱. در پژوهش حاضر ویژگی قابلیت مقایسه به عنوان قابلیت مقایسه ارقام حسابداری یک شرکت با سایر شرکت‌های هم صنعت تعریف شده است در پژوهش‌های آتی به صورت همزمان قابلیت مقایسه ارقام حسابداری شرکت با اطلاعات همان شرکت در سال‌های گذشته در شرکت‌های هم صنعت بررسی شود.
۲. از آنجا که بر سیستم حسابداری هر شرکت عوامل متعددی چون استانداردهای حسابداری، مدیریت شرکت، حسابرس و کنترل‌های خارجی اثرگذار است، پیشنهاد می‌شود تأثیر این عوامل بر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی سنجیده شود.
۳. در پژوهش‌های آتی می‌توان برای سنجش کیفیت گزارشکری از مدل‌های دیگر به غیر از کیفیت اقلام تعهدی مانند پایداری سود و حق الرحمه حسابرسی طبق مقاله آتنونی چن (۲۰۱۹) استفاده کرد.

منابع

- ✓ پیری، پرویز، دیدار، حمزه، دانشیار، فاطمه، (۱۳۹۳)، بررسی رابطه کیفیت گزارشگری مالی با نوع اظهارنظر حسابرس در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار، مجله پژوهش‌های کاربردی در گزارشگری مالی، دوره ۳، شماره ۵، صص ۴۷-۴۷.
- ✓ حاجیها، زهره، چناری، حسن، (۱۳۹۶)، قابلیت مقایسه صورت‌های مالی و مدیریت سود واقعی، مجله پژوهش‌های حسابداری مالی، دوره ۹، شماره ۳، صص ۴۸-۳۳.
- ✓ حیدرپور، فرزانه، زارع، سمیه، (۱۳۹۳)، تأثیر متغیرهای سود تقسیمی و فرصت‌های رشد بر رابطه کیفیت گزارشگری مالی و نوسان پذیری بازده سهام، پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، دوره ۶، شماره ۲۲، صص ۲۱۳-۲۴۷.
- ✓ رهنماei روپشتی، فریدون، وکیلی فرد، حمیدرضا، لک، فضل الله، (۱۳۹۴)، سبک حسابرس و قابلیت مقایسه صورت‌های مالی، حسابداری مدیریت، دوره ۸، شماره ۲۲، صص ۲۹-۴۷.
- ✓ رشیدی، محسن، (۱۳۹۷)، قیمت گذاری توزیع اطلاعات بر مبنای قابلیت مقایسه و ناکارآمدی بازار، فصلنامه تحقیقات مالی، دوره ۲۰، شماره ۴، صص ۵۳۱-۵۵۳.
- ✓ سجادی، سیدحسین، حاجی زاده، سعید، نیک کار، جواد، (۱۳۹۴)، تأثیر هزینه‌های نمایندگی و کیفیت گزارشگری مالی بر ریسک سرمایه‌گذاری در شرکت‌های بورسی، مجله بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۱۹، شماره ۳، صص ۲۱-۴۲.
- ✓ عرب مازار بیزدی، محمد، طالبیان، سید محمد، (۱۳۸۸)، کیفیت گزارشگری مالی، ریسک اطلاعاتی و هزینه سرمایه، فصلنامه مطالعات حسابداری، شماره ۲۱، صص ۲-۳۱.
- ✓ فروغی، داریوش، قاسم زاده، پیمان، (۱۳۹۴)، تأثیر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی بر ضریب واکنش سودهای آتی، مجله بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۲۲، شماره ۴، صص ۴۷۹-۵۰۰.
- ✓ کمیته تدوین استانداردهای حسابداری، (۱۳۸۹)، استانداردهای حسابداری تهران، سازمان حسابرسی.

- ✓ کیا، علی، صفری، مهدی، (۱۳۹۶)، قابلیت مقایسه صورت‌های مالی، مدیریت سود تعهدی و مدیریت واقعی سود، دانش حسابداری مالی، دوره ۴، شماره ۲، صص ۱۱۵-۱۳۷.
- ✓ مهرورز، فاطمه، مرفوع، محمد، (۱۳۹۵)، رابطه بین قابلیت مقایسه صورت‌های مالی با آگاهی بخشی قیمت سهام در خصوص سودهای آتی، مطالعات تجربی حسابداری مالی، دوره ۱۲، شماره ۴۹، صص ۸۳-۱۱۰.
- ✓ نبات دوست، محمدحسین، محمدزاده سلطنه، حیدر، (۱۳۹۵)، بررسی تاثیر کیفیت حسابرسی بر قابلیت مقایسه صورت‌های مالی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس تهران، دانش حسابرسی، دوره ۱۶، شماره ۶۲ صص ۱۷۶-۱۵۹.
- ✓ Accounting Standards Committee. (2010). Accounting Standards. Tehran: Auditing Organization. (in Persian)
- ✓ Anthony , C. Jianxin Gong, j.(2019). Accounting comparability, financial eporting quality, and the pricing of accruals. Advances in Accounting. ADIAC-00415; No of Pages 16
- ✓ Arab Mazar Yazdi, Mohammad. & Talibian , Seyed Mohammad. (2009). Financial reporting quality, information risk and cost of capital. Journal of Accounting Information. 21. pp. 31-2. (in Persian)
- ✓ Biddle, G., Gilles, H. & Verdi, R. (2009). How does financial reporting quality relate to nvestment efficiency?. Journal of Accounting and Economics, Volume48.
- ✓ Campbell, J. & Yeung, P. E. (2013). Comparability, Investor Sophistication, and Contagion Effects. Financial Accounting and Reporting Section Midyear Meeting, San Diego, California, January 12, 2013.
- ✓ De Franco, G., Kothari, S., & Verdi, R. (2011). The benefits of financial statement comparability. Journal of Accounting Research, Vol. 49, No. 4, Pp. 895–931.
- ✓ Foroughi, Dariush. & Ghasemzadeh, Peyman. (2015). The effect of comparability of financial statements on the response coefficient of future profits. Journal of Accounting and Auditing Reviews. 22 (4). Pp. 500-479. (in Persian)
- ✓ Haidarpur, Farzaneh.& Zare, Somayeh. (2014). The effect of dividend variables and growth opportunities on the relationship between financial reporting quality and stock return volatility. Financial Accounting and Auditing Research. 6 (22). Pp. 247-213. . (in Persian)
- ✓ Hajiha, Zohreh. & Chenari, Hassan. (2017). Comparable financial statements and actual earnings management. Journal of Financial Accounting Research. 9 (3). Pp. 48-33. (in Persian)
- ✓ Kia, Ali. & Safari,Mehdi. (2017). Ability to compare financial statements, accrual earnings management and actual earnings management. Journal of Financial Accounting Knowledge. 4 (2). Pp. 137-115. (in Persian)
- ✓ Kim, S., Kraft, P., & Ryan, S. (2013). Financial statement comparability and credit risk. Review of Accounting Studies, 18, 783–823.
- ✓ Lundholm, R. & Myers, L. (2002). Bringing the future forward: The effect of disclosure on the returns earnings relation. Journal of Accounting Research, 40(3), 809-839.
- ✓ Mehrours, Fatemeh. & Morfou, Mohammad. (2016). The Relationship between the Comparability of Financial Statements and Stock Price Awareness of Futures. Empirical Financial Accounting Information Science. 12 (49) pp. 110-83. (in Persian)